

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 24Co/336/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314214682  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314214682.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci navrhovateľa: K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., C. XX/XX, proti odporcovi: L. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., L. XX/XX, o náhradu škody, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 15C/247/2014-18 zo dňa 18. novembra 2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Galanta, č.k. 15C/247/2014-25 zo dňa 26. februára 2015, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 5.030,- Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal. Odporcovi uložil tiež povinnosť na účet Okresného súdu Galanta, ktorý je vedený v E. G. zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 301,50 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 135 ods. 1, § 444 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. a vecne tým, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 09.06.2014 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 5.030,- Eur, nakoľko v dôsledku trestného činu odporcu mu bola spôsobená škoda na zdraví, ku ktorej došlo tak, že dňa 21.07.2013 v čase po 02.00 hod. v Meste Sereď na Cukrovarskej ulici v Bare „Biliard“ odporca navrhovateľa fyzicky napadol a spôsobil mu zlomeninu strednej tretiny tvárového skeletu vľavo s posunom, stav po traume hlavy, okoloočnicovú podliatinu vľavo, trznú ranu dĺžky 3 cm na ľavom obočí, trznú ranu na brade dĺžky do 1,5 cm vpravo, pohmoždenie očného bulvu vľavo s podspojivkovým zakrvácaním. V dôsledku uvedených zranení podstúpil navrhovateľ operáciu na chirurgii, pričom tieto zranenia si vyžiadali dobu liečenia 6 týždňov. Na základe protiprávneho konania bol odporca uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Trestné stíhanie odporcu bolo ukončené uzavretím dohody o vine a treste dňa 23.01.2014, pričom navrhovateľ bol so svojim nárokom odkázaný na občiansko-právne konanie. Uvedená dohoda bola schválená rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 2T/11/2014-82 zo dňa 14.05.2014, ktorý v uvedený deň nadobudol aj právoplatnosť. Odporca sa k návrhu vyjadril na pojednávaní dňa 18.11.2014 tak, že nesúhlasil s uplatnenou výškou nároku a taktiež uviedol, že túto čiastku nie je schopný navrhovateľovi uhradiť.

Zo spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/11/2014 a ďalšom dokazovaní zistil, že dňa 21.07.2013 v čase po 02.00 hod. v Meste Sereď na Cukrovarskej ulici v Bare „Biliard“ odporca navrhovateľa fyzicky napadol a spôsobil mu zlomeninu strednej tretiny tvárového skeletu vľavo s posunom, stav po traume hlavy, okoloočnicovú podliatinu vľavo, trznú ranu dĺžky 3 cm na ľavom obočí, trznú ranu na brade

dĺžky do 1,5 cm vpravo, pohmoždenie očného bulvu vľavo s podspojivkovým zakrvácaním. V dôsledku uvedených zranení podstúpil navrhovateľ operáciu na chirurgii, pričom tieto zranenia si vyžiadali dobu liečenia 6 týždňov. Za uvedené konanie bol odporca právoplatne odsúdený Okresným súdom Galanta a to rozsudkom č. 2T/11/2014 a to za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. V uvedenom rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.05.2014 bol navrhovateľ so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Zranenia u navrhovateľa boli MUDr. S.P. obodované podľa prílohy zák. č. 437/2004 na celkovú hodnotu bodov 305. Navrhovateľ listom zo dňa 19.05.2014 vyzval odporcu na dobrovoľné plnenie náhrady za spôsobenú bolesť v zmysle jej obodovania v celkovej výške 5.030,- Eur. Do dňa rozhodnutia súdu odporca navrhovateľovi neplnil žiadnu čiastku z titulu náhrady škody. Bolesť, ktorá bola navrhovateľovi spôsobená v dôsledku trestného činu odporcu bola obodovaná na celkovú hodnotu 305 bodov. V uvedenom období kedy došlo k trestnému činu odporcu bola podľa údajov Štatistického úradu SR priemerná mzda vo výške 824,- Eur. Na základe toho súd vychádzal z 2% výšky tejto mzdy a stanovil hodnotu jedného bodu na sumu 16,48 Eur. Z uvedeného teda vyplýva, že celková náhrada za bolesť pri hodnote 1 bodu 16,48 Eur a hodnote všetkých bodov 305 predstavuje celkovo sumu po zaokrúhlení vo výške 5.030,- Eur.

Uvedený nárok bol síce odporcom spochybnený, avšak odporca pred súdom neuviedol, z akého dôvodu túto výšku spochybňuje a ani po poučení o povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. neuviedol žiadne dôkazy, ktorými by nárok uplatnený navrhovateľom spochybnil čo do jeho výšky. Voči právnomu základu navrhovateľa odporca v priebehu celého konania nevzniesol žiadnu námietku. Súd taktiež k argumentácii odporcu zaujal stanovisko, že skutočnosť, že nie je vo finančných možnostiach odporcu navrhovateľovi jeho nárok uhradiť, nie je možné brať zo strany súdu do úvahy a to najmä v prípadoch, keď je škoda na zdraví spôsobená v dôsledku úmyselného protiprávneho konania. Z uvedených dôvodov súd navrhovateľovi v celom rozsahu priznal nim uplatnený nárok a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu čiastku 5.030,- Eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p tak, že navrhovateľovi súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko navrhovateľ za účelom uplatňovania práva voči odporcovi účelne nevynaložil žiadne trovy.

Vychádzajúc z ust. § 148 ods. 1 O.s.p. súd uložil odporcovi povinnosť nahradiť trovy štátu a to vo výške 301,50 Eur. Tieto trovy štátu predstavujú hodnotu súdneho poplatku, ktorý by bol povinný navrhovateľ zaplatiť na základe podaného návrhu v prípade ak by nebol zákonom od povinnosti platenia súdneho poplatku oslobodený. Keďže navrhovateľ si svojim návrhom uplatňoval náhradu škody spôsobenú trestným činom, je v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o súdnych poplatkoch oslobodený od povinnosti súdny poplatok zaplatiť. Vzhľadom na to, že v tomto prípade ide o personálne oslobodenie od súdneho poplatku, čiže oslobodenie sa vzťahuje na osobu navrhovateľa nie na celé konanie, je podľa názoru súdu správne povinnosť zaplatiť súdny poplatok preniesť na odporcu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca s poukazom na to, že nesúhlasí s napadnutým rozsudkom, ktorým súd rozhodol o výške náhrady škody vo výške 5.030,- Eur, nakoľko súd sa uspokojil iba s vyjadrením jednotlivých účastníkov konania, pritom nebral na zreteľ skutočnosť, že nebola mu daná možnosť bližšie sa k veci vyjadriť. Navrhovateľ mu vo forme SMS posielal rôzne návrhy, v ktorých žiadal, odškodné minimálne vo výške 30.000,- Eur, resp. že mu bude platiť do konca života. Súd ale nevypočul príslušných lekárov k charakteru predmetných zranení. Konštatuje iba predložené správy. Vo veci malo byť dokladované a presne popísané z lekárskeho pohľadu z lekárskych správ a ošetrení, kedy bol K. Q., u ktorého lekára, či sa na jednotlivé časy návštevy lekára zhodujú, nakoľko ako vyplynulo z komunikácie s K. Q., vyhrážal sa mu, že ak mu nezaplatí, tak na to doplatí. Je názoru a presvedčenia, že na základe jeho dobrých vzťahov s lekármi dostal také lekárske správy, ktoré mu vyhovovali, aby žiadal, takéto odškodné. Preto je dôležité vypočuť uvedených lekárov, ktorí vystavili lekárske správy, resp. vydali bodové ohodnotenie na zranenie navrhovateľa, aby sa podrobne vyjadrili k predmetnému zraneniu a predložili súdu kompletnú zdravotnú dokumentáciu k uvedenému zraneniu. Zastáva názor, že súd prvého stupňa vydal rozhodnutie, k záveru dospel na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, pretože nevykonal výsluchy jednotlivých svedkov, najmä ošetrovujúcich lekárov, ktorí by objasnili celkovú situáciu spôsobeného zranenia. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu odporcu podal písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Poukázal na to, že konajúci sudca dal odporcovi možnosť vyjadriť sa na pojednávaní, čo však tento nevyužil. Dal mu možnosť aj

preskúmať súdnym lekárom, či bolo zranenie, ktoré mu bolo spôsobené správne obodované, čo taktiež odmietol. Zodpovedne prehlasuje, že v žiadnej SMS správe nežiadal odškodné v sume 30.000,- Eur ako udáva odporca vo svojom odvolaní. Môže doložiť kompletnú komunikáciu s ním k nahliadnutiu v jeho mobilnom telefóne a aj komunikáciu s jeho manželkou na sociálnej sieti. Má ju pre takýto prípad odloženú. Dokonca v SMS správach mu dával návrhy aj na menšie odškodnenie ako je 5.030,- Eur. V jednej správe to bola suma 4.000,- a v druhej 3.500,- Eur. Ani jeden jeho návrh neprijal a nenavrhol ani on sám žiadnu inú sumu, na ktorej by sa mohli dohodnúť a tým pádom sa odbremenili od súdneho konania. Žiada, aby odporca dokázal svoje tvrdenia o SMS správach. Takisto popieral, že by sa odporcovi nejakým spôsobom vyhrážal, že mu bude platiť do konca života. Žiadal od neho iba to, aby sa mimosúdne vyrovnali a to listom zo dňa 19.05.2014, v ktorom je uvedená už suma 5.030,- Eur, na ktorú žiadny spôsobom nereagoval. Súdu doložil dokumentáciu, kedy a kde bol hospitalizovaný, kedy a ku ktorým lekárom chodil na kontroly. Doložil komplet lekárske správy a prepúšťaciu správu z Nemocnice v Ružinove, kde ho operoval MUDr. B. Q. a zároveň bol aj jeho ošetrojúcim lekárom. Ďalej to boli správy od očnej lekárky z Galantskej nemocnice MUDr. I. Y., správy o kontrolách, kde na jednej je uvedený MUDr. B. Q. a na druhej MUDr. T. O.. Okrem toho priložil aj prvú správu - nález z Nemocnice v Galante dňa 21.07.2013, kedy sa mu predmetný úraz sta, ako aj obodovanie úrazu od lekára MUDr. S.P., ku ktorej začal chodiť až v roku 2013. Do roku 2013 mal ošetrojúcu lekársku v UVTOS a UVV v Leopoldove, kde bol 16 rokov zamestnaný, tzn. až do roku 2012. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že je nemožné sa poznať s toľkými lekármi, aby mohol nejakým spôsobom ovplyvniť vo svoj prospech lekársku správu alebo obodovanie úrazu. Zodpovedne prehlasuje, že nemá ani jedným s lekárom dobré vzťahy ako uvádza odporca vo svojom odvolaní. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a odvolanie odporcu zamietol.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v celom rozsahu vecne správny.

K procesným podmienkam v odvolacom konaní patrí v rámci zavedenej zásady koncentrácie konania aj to, že odvolateľ je povinný v podanom odvolaní a v určitom obmedzenom čase - odvolacej lehote, uviesť údaje o tom, z akého dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa napáda. Dôvody, na základe ktorých sa rozhodnutie odvolaním napáda môže odvolateľ meniť, modifikovať a dopĺňať, toto právo však môže využiť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Uplynutím lehoty na odvolanie možnosť odvolateľa dopĺňať dôvody odvolania zaniká. Odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), čím sa obmedzuje preskúmacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na rozsah a dôvody vymedzené v odvolaní (s výnimkou podľa § 212 ods. 2 a 3 O.s.p.). Odvolací súd je viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní, ktoré boli uvedené v odvolacej lehote (§ 204 O.s.p. a § 205 O.s.p.) a ktorých existencia sa v konaní súčasne aj preukázala (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 279/2010).

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu bolo posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, ak žalobe po vykonaní navrhnutého dokazovania v plnom rozsahu vyhovel a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i v správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom. Pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na stručné, ale správne a dostatočné

odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť, pretože súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre túto časť rozhodnutia a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

Niet sporu o tom čo vyplýva zo spisu a čo odporca v odvolaní ani nenamieta, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 09.06.2014 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 5.030,- Eur. Svoj návrh odôvodnil tak, že v dôsledku trestného činu odporcu mu bola spôsobená škoda na zdraví, ku ktorej došlo tak, že dňa 21.07.2013 v čase po 02.00 hod. v Meste Sereď na Cukrovarskej ulici v Bare „Biliard“ odporca navrhovateľa fyzicky napadol a spôsobil mu zlomeninu strednej tretiny tvárového skeletu vľavo s posunom, stav po traume hlavy, okoloočnicovú podliatinu vľavo, tržnú ranu dĺžky 3 cm na ľavom obočí, tržnú ranu na brade dĺžky do 1,5 cm vpravo, pohmoždenie očného bulvu vľavo s podspojivkovým zakrvácaním. V dôsledku uvedených zranení podstúpil navrhovateľ operáciu na chirurgii, pričom tieto zranenia si vyžiadali dobu liečenia 6 týždňov. Na základe protiprávneho konania bol odporca uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Trestné stíhanie odporcu bolo ukončené uzavretím dohody o vine a treste dňa 23.01.2014, pričom navrhovateľ bol so svojim nárokom odkázaný na občiansko-právne konanie. Uvedená dohoda bola schválená rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 2T/11/2014-82 zo dňa 14.05.2014, ktorý v uvedený deň nadobudol aj právoplatnosť. Odporca sa k návrhu vyjadril na pojednávaní dňa 18.11.2014 tak, že nesúhlasil s uplatnenou výškou nároku a taktiež uviedol, že túto čiastku nie je schopný navrhovateľovi uhradiť.

Zo spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/11/2014 vyplýva, že dňa 21.07.2013 v čase po 02.00 hod. v Meste Sereď na Cukrovarskej ulici v Bare „Biliard“ odporca navrhovateľa fyzicky napadol a spôsobil mu zlomeninu strednej tretiny tvárového skeletu vľavo s posunom, stav po traume hlavy, okoloočnicovú podliatinu vľavo, tržnú ranu dĺžky 3 cm na ľavom obočí, tržnú ranu na brade dĺžky do 1,5 cm vpravo, pohmoždenie očného bulvu vľavo s podspojivkovým zakrvácaním. V dôsledku uvedených zranení podstúpil navrhovateľ operáciu na chirurgii, pričom tieto zranenia si vyžiadali dobu liečenia 6 týždňov. Za uvedené konanie bol odporca právoplatne odsúdený Okresným súdom Galanta a to rozsudkom č.k. 2T/11/2014 a to za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. V uvedenom rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.05.2014 bol navrhovateľ so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Zranenia u navrhovateľa boli MUDr. S.P. obodované podľa prílohy zák. č. 437/2004 na celkovú hodnotu bodov 305. Navrhovateľ listom zo dňa 19.05.2014 vyzval odporcu na dobrovoľné plnenie náhrady za spôsobenú bolesť v zmysle jej obodovania v celkovej výške 5.030,- Eur. Do dňa rozhodnutia súdu odporca navrhovateľovi neplnil žiadnu čiastku z titulu náhrady škody. Bolesť, ktorá bola navrhovateľovi spôsobená v dôsledku trestného činu odporcu bola obodovaná na celkovú hodnotu 305 bodov. V uvedenom období, kedy došlo k trestnému činu odporcu bola podľa údajov Štatistického úradu SR priemerná mzda vo výške 824,- Eur. Na základe toho súd vychádzal z 2% výšky tejto mzdy a stanovil hodnotu jedného bodu na sumu 16,48 Eur. Z uvedeného teda vyplýva, že celková náhrada za bolesť pri hodnote 1 bodu 16,48 Eur a hodnote všetkých bodov 305 predstavuje celkovo sumu po zaokrúhlení vo výške 5.030,- Eur.

Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 18.11.2014 po stručnom výsluchu účastníkov, pri ktorom odporca uviedol iba, že nestotožňuje sa s uplatnenou výškou pohľadávky, takúto žalovanú čiastku nie je schopný zaplatiť. Súd účastníkov poučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a dokazovanie vyhlásil za skončené. V závere navrhovateľ opätovne prejavil snahu o dohodu, na čo odporca nereagoval, ale uviedol, že bude rešpektovať rozhodnutie súdu. Súd oboznámil obsah spisového materiálu a rozhodol napadnutým rozsudkom.

Odporca vo svojom odvolaní spochybňuje výšku uplatneného nároku a namieta, že súd si na overenie správnosti výsledku obodovania nevypočul lekára prejavil pochybnosti, či lekár nebol ovplyvnený navrhovateľom. Takýto návrh však na pojednávaní nepredniesol, hoci možnosti na to mal a bol súdom i poučený.

Podľa § 120 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné alebo závažné pochybnosti.

Podľa ods. 3 cit. ust. ak nejde o veci podľa ods. 2 súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Pred skončením dokazovania je predseda senátu povinný okrem vecí vymenovaných v ods. 2 cit. ust. poučiť účastníkov prítomných na pojednávaní, že všetky dôkazy musia predložiť alebo označiť skôr, ako vo veci vyhlási rozhodnutie, pretože na dôkazy označené neskôr sa neprihliada (ods. 3 cit. ust.).

Citované ustanovenie zakotvuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov v kontradiktórnom občianskom súdnom konaní leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Odporca (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.09.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010). Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a. V sporovom konaní sa považuje súd prvého stupňa za súd, ktorý zisťuje skutkový stav. Tento súd vedie účastníkov k tomu, aby sa pred ním vykonali všetky navrhnuté dôkazy, potrebné na preukázanie sporných, právne závažných a významných skutkových tvrdení. Účastník musí preto všetky dôkazy, ktorými preukazuje svoje tvrdenia, predložiť alebo označiť pred súdom prvého stupňa, a to najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a), najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Účastník teda zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v základnom konaní pred súdom prvého stupňa. Takéto dôkazy a skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd. V odvolaní možno uvádzať nové skutočnosti alebo nové dôkazy len vtedy, ak takúto možnosť pripúšťa zákon (§ 205a O.s.p.). Spoločným znakom pre nové dôkazy uplatňované v odvolaní je, že sa musia vzťahovať k rozhodným skutočnostiam.

V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky odporcu nie sú opodstatnené, dôkazy, na ktoré v odvolaní poukazuje pred súdom prvého stupňa nenavrhol, hoci nesporne takúto možnosť mal a nič mu v tom nebránilo, teda zo strany súdu prvého stupňa nedošlo k žiadnemu procesno-právnomu pochybeniu, ani odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom.

Z dôvodov vyššie uvedených, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvého stupňa, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vrátane

závislého výroku výroku o trovách konania, ktorý osobitne odvolacími dôvodmi napadnutý nebol, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal. Navrhovateľ si ale náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.